Vianoce

Tuesday, 13 December 2011

Bol troÅ¡ku pomalÃ½, Å¥arbavÃ½. MoÅ¾no prÃ¡ve preto ho katechÃ©tka vybrala na postavu krÄ•mÃ¡ra vo vianoÄ•nej scÃ©nk
Nemusel sa nauÄ•iÅ¥ veÄ¾a textu, len mal ostro vyhnaÅ¥ Pannu MÃ¡riu a svÃ¤tÃ©ho Jozefa slovami: â€žV hostinci niet miesta

A chlapec hral dobre. Mal tvrdÃ½ a ostrÃ½ hlas. Ani sa nepozeral na trasÃºcich sa pocestnÃ½ch a prÃ-sne ich poslal preÄ•.
NaliehavÃ¡ prosba sv. Jozefa sa vÅ¡ak opakovala: â€žÄŒakÃ¡ dieÅ¥a, je veÄ¾mi unavenÃ¡. StaÄ•il by kÃºtik...â€œ Vtedy sa cl
pozrel na Pannu MÃ¡riu a sv. Jozefa. OdpoveÄ• vÅ¡ak bola: â€žNie, choÄ•te preÄ•!â€œ Povedal to tvrdo, ale so slzami v oÄ•iac
pocestnÃ- smutne odchÃ¡dzali, chvÃ-Ä¾ku stÃ¡l s otvorenÃ½mi Ãºstami a s vrÃ¡skou na Ä•ele. Potom zvolal: â€žOstaÅˆ, Jozef!
MÃ¡rii svoju izbu!â€œ
ÄŒo nasledovalo? Iste zmÃ¤tok medzi hercami, deÅ¥mi... Po scÃ©nke, keÄ• sa Ä¾udia rozchÃ¡dzali, bolo poÄ•uÅ¥, ako divÃ¡
hovorili, Å¾e chlapec hru pokazil, ale inÃ- tvrdili, Å¾e to bolo najkrajÅ¡ie na celej scÃ©nke.
PomalÃ½, Å¥arbavÃ½ chlapec je naÅ¡im vernÃ½m obrazom. S hrou o odmietanÃ- Boha sme sa tak zÅ¾ili, Å¾e sme ho vyhnal
zo svojich Å¾ivotov. Nahradili sme VÅ¡emohÃºceho za svoje obmedzenÃ© schopnosti, sily. Jeden modernÃ½ filozof si takto
povzdychol: â€žÄŒlovek je jedinÃ½ tvor na svete, ktorÃ½ sa zdrÃ¡ha byÅ¥ tÃ½m, Ä•Ã-m je. PÃ´da sa nezdrÃ¡ha slÃºÅ¾iÅ¥ ras
Rastliny sa nezdrÃ¡hajÃº slÃºÅ¾iÅ¥ zvieratÃ¡m. ZvieratÃ¡ sa nezdrÃ¡hajÃº slÃºÅ¾iÅ¥ Ä•lovekovi. Len Ä•lovek sa zdrÃ¡ha slÃºÅ
radÅ¡ej slÃºÅ¾i hmote, ktorÃ¡ je niÅ¾Å¡ia neÅ¾ Ä•lovek. ÄŒlovek sa zdrÃ¡ha byÅ¥ dieÅ¥aÅ¥om BoÅ¾Ã-m. ZdrÃ¡ha sa oslavo
Å oka)
...a pokraÄ•ujeme Ä•alej v nerovnom sÃºboji s Bohom. UtekÃ¡me za svojim cieÄ¾om, ktorÃ½ je neurÄ•itÃ½, cestou zbierajÃºc
bohatstvo, slÃ¡vu, uznanie...sÃ½time celÃ© naÅ¡e bytie prÃ¡zdnotou, egoizmom, pÃ½chou...
Zrazu prÃ-de moment, keÄ• sa nevieme pohnÃºÅ¥, doÅ¡li nÃ¡m sily, matÃ©ria neuspokojuje! OtvÃ¡rajÃº sa nÃ¡m oÄ•i a zisÅ¥uje
Å¾e sme â€žnahÃ-â€œ. Vtedy prichÃ¡dza Boh ako kedysi v rajskej zÃ¡hrade a volÃ¡:
â€žAdam, kde si?â€œ
Zo zotrvaÄ•nosti odpovedÃ¡me â€žchoÄ• preÄ•â€œ, ale uÅ¾ je to so slzami v oÄ•iach, lebo nedokÃ¡Å¾eme odolaÅ¥ nekoneÄ•
neisto otvÃ¡rame dvere svojho srdca so slovami: â€žOstaÅˆ, BoÅ¾e, chcem Ti daÅ¥ svoje srdce!â€œ
Nech sÃº tohtoroÄ•nÃ© Vianoce uvedomenÃ-m si pre vÅ¡etkÃ½ch, Å¾e Boh vo svojej nekoneÄ•nej lÃ¡ske nÃ¡s nielen stvoril, a
naÅ¡ej biede nÃ¡m aj prichÃ¡dza v Ãºstrety.
KeÄ• jeden z najvÃ¤Ä•Å¡Ã-ch kresÅ¥anskÃ½ch mysliteÄ¾ov sv. Anzelm, uvaÅ¾oval podobne ako my, tak isto si poloÅ¾il otÃ¡z
Deus homo? - PreÄ•o sa stal Boh Ä•lovekom?â€• A odpovedÃ¡ veÄ¾mi hlbokou myÅ¡lienkou: â€œDeus factus est homo, ut hom
fieret Deus. - Boh sa stal Ä•lovekom, aby sa Ä•lovek stal Bohomâ€•.
MilostiplnÃ© a poÅ¾ehnanÃ© vianoÄ•nÃ© sviatky, nech prijatie Krista do sÅ•dc prinesie vÅ¡etkÃ½m pokoj a radosÅ¥.

Mgr. Jozef Hupka, kaplÃ¡n